

Zmiana, stabilizacja, zmiana, stabilizacja... systemowy *panta rhei*

W 2002 roku nastąpiła dla mnie duża zmiana, objąłem funkcję Prezesa Zarządu Wielkopolskiego Towarzystwa Terapii Systemowej. Potem nastąpiło 19 lat „stabilizacji” by w 2021 roku znów nadeszła zmiana. To streszczony w największym skrócie, jakże bogaty dla mnie w doświadczenie czas.

Miałem ogromy zaszczyt uczestniczyć w rozwoju WTTS, kreować ten proces, wdrażać go, towarzyszyć i wspierać go. Przez te blisko 20 lat wydarzyło się naprawdę wiele:

- od kilkunastu do ponad 2000 Członków naszego Towarzystwa
- od jednego kursu z terapii systemowej do szkoleń całościowych zwieńczonych Certyfikatem
- od kilku szkoleń do kilkuset przedsięwzięć w ciągu roku
- od organizacji analogowej „na papierze” do organizacji scyfryzowanej „w chmurze”
- od wynajmowania sal na wszystkie projekty do własnej siedziby, gdzie możemy czuć się u siebie i budować poczucie przynależności
- od pracy w pojedynkę Zarządu do rozbudowanego zespołu administracyjnego

Te wszystkie zmiany nie byłyby możliwe gdyby nie grono osób, które wspierały ten proces dlatego bardzo chciałem podziękować pozostałym Członkom poprzednich Zarządów, ale przede wszystkim ostatniemu składowi naszej Zarządowej drużyny: Marcelinie Ptak i Danucie Suseckiej-Zejden bo z Wami było to po prostu możliwe, Panom Emilii Wasielewskiej, Joannie Raczkowskiej oraz Grażynie Lewandowskiej bo były ogromnym wsparciem przy tak intensywnie rozrastającej się organizacji, zespołowi tłumaczy z Marią Mikołajczak na czele bo dzięki nim wiele systemowych treści mogło dotrzeć do zainteresowanych.

Rozwój i refleksja nad ideami systemowymi nie byłaby możliwa, gdyby nie Nauczyciele z Polski i Niemiec. Dlatego z tego miejsca chcę podziękować za wieloletnią współpracę: Marcelinie Ptak, Danucie Suseckiej-Zejden, Marii Kasprowicz, Małgorzacie Szymanowskiej, Katarzynie Ziółkowskiej-Szyszło, Ewie Stankowskiej, Verze Hähnlein, Cornelii Götz-Kühne oraz Wojciechowi Lindnerowi, Rafałowi Antkowiakowi, Andreasowi Wahlsterowi, Rüdigerowi Retzlaffowi, Wolfowi Ritscherowi, Manfredowi Vogtowi, Tomowi Levoldowi, Aristowi von Schlippe, Kurtowi Ludewigowi a także naszym nauczycielom z pierwszych lat istnienia naszego Towarzystwa:

Änderung, Stabilisierung, Änderung, Stabilisierung... Ein Systemisches *Panta rhei*

Im Jahr 2002 gab es für mich eine große Änderung, ich wurde zum Vorstandsvorsitzenden der Großpolnischen Gesellschaft für Systemische Therapie. Dann folgten 19 Jahre „Stabilisierung“ und 2021 kam der erneute Wechsel. Dies ist die kürzeste Zusammenfassung der Zeit, in der ich reichlich Erfahrung gesammelt habe.

Ich hatte die große Ehre, an der Entwicklung der WTTS mitzuwirken, diesen Prozess zu gestalten, zu verwirklichen, zu begleiten und zu unterstützen. In diesen fast 20 Jahren ist eine Menge passiert:

- die Anzahl der Mitglieder unserer Gesellschaft ist von einem Dutzend auf über 2000 gestiegen;
- wir begannen mit einem Kurs systemischer Therapie, jetzt gibt es ganzheitliche Weiterbildungen, die mit einem Zertifikat abgeschlossen werden;
- am Anfang gab es einige wenige Schulungen im Jahr, jetzt gibt es mehrere hundert Veranstaltungen pro Jahr;
- von der analogen Organisation „auf Papier“ bis hin zur digitalisierten Organisation „in der Cloud“;
- wir sind von gemieteten Räumen für alle unsere Projekte zu eigenen Räumlichkeiten übergegangen, in denen wir uns zu Hause fühlen und ein Zugehörigkeitsgefühl aufbauen können;
- von der Einzelarbeit des Vorstandes bis hin zu einem erweiterten Verwaltungsteam.

All diese Veränderungen wären nicht möglich gewesen, wenn es nicht eine Gruppe von Menschen gegeben hätte, die diesen Prozess unterstützt haben. Daher möchte ich mich bei den übrigen Mitgliedern der bisherigen Vorstände, vor allem aber bei den letzten Mitgliedern unseres Vorstandsteams herzlich bedanken: Marcelina Ptak und Danuta Susecka-Zejden, weil das alles mit ihnen einfach möglich wurde, bei Frauen Emilia Wasielewska, Joanna Raczkowska und Grażyna Lewandowska, weil sie eine riesige Unterstützung bei dem Aufbau der so intensiv wachsenden Organisation waren, bei dem Übersetzerteam mit Maria Mikołajczak an der Spitze, weil dank ihnen viele systemische Inhalte Interessierte erreichen konnten.

Die Entwicklung und Reflexion von systemischen Ideen wäre ohne die Lehrtherapeuten aus Polen und Deutschland nicht möglich gewesen. Deshalb möchte ich mich an dieser Stelle für die langjährige Zusammenarbeit bei unseren Lehrtherapeuten bedanken: bei Marcelina Ptak, Danuta Susecka-Zejden, Maria Kasprowicz, Małgorzata Szymanowska, Katarzyna Ziółkowska-Szyszło, Ewa Stankowska, Vera Hähnlein, Cornelia Götz-Kühne und Wojciech Lindner, Rafał Antkowiak, Andreas Wahlster, Rüdiger Retzlaff, Wolf Ritscher, Manfred Vogt, Tom Levold, Arist von Schlippe, Kurt Ludewig und insbesondere auch bei den Lehrtherapeuten der ersten Jahre bei: Margret Gröne, Arnold Retzer, Jochen Schweitzer, Fritz Simon, Gundhard

Margret Grüne , Arnoldowi Retzerowi, Jochenowi Schweitzerowi, Fritzowi Simonowi, Gundhardowi Weberowi - bez Waszego udziału to piękne i bardzo użyteczne myślenie systemowe nie zagościło by tak szybko, w takim kształcie i na taką skalę w naszym kraju.

Nie byłoby tego wszystkiego gdyby nie jeszcze dwie, a właściwie przede wszystkim dwie bardzo ważne osoby: Jerzy Jakubowski i Rudolf Klein. To oni zapoczątkowali całą tę historię bo odważyli się przyjechać z za „żelaznej kurtyny” i zarażać nas systemowym myśleniem (choć w dobie COVID-19 to może nie najszczęśliwsza metafora). To dzięki ich bezinteresownemu zaangażowaniu i determinacji mogło powstać nasze Towarzystwo. To ich siła i energia oraz wsparcie towarzyszyło mi podczas ponad 19 letniego okresu piastowania zaszczytnego urzędu Prezesa WTTS.

Dziękuję Wam wszystkim i mam nadzieję, że emocje związane z tak wielką dla mnie zmianą nie pozwolą mi nikogo pominąć. Jeśli tak to bardzo przepraszam za to jak i za ewentualne niedociągnięcia podczas pełnienia obowiązków w Zarządzie WTTS.

Teraz czas na nową stabilizację – dla mnie to znaczy więcej rodziny i pasji (w tym ciągły romans z ideami systemowymi) a trochę mniej administracji i zadań urzędniczych.

Nowemu Zarządowi: Marcelinie Ptak jako Pani Prezes, Mateuszowi Wyderce jako Skarbnikowi i Robertowi Adamczykowi jako Sekretarzowi życzę również pięknej i wielce pouczającej przygody jaką było mi dane przeżyć pracując na rzecz WTTS.

Pozdrawiam serdecznie i mam nadzieję na jeszcze wiele pięknych systemowych spotkań, dyskusji, refleksji, które dla mnie osobiste są takie ważne.

Tomasz Basiński

Poznań / Kórnik, dnia 01.04.2021 (tekst ten nie jest żartem *prima aprilisowym* ☺)

Weber – ohne ihre Beteiligung wäre dieses schöne und sehr nützliche Systemdenken nicht so schnell, nicht in dieser Form und nicht in diesem Umfang in unser Land gekommen.

Nichts von alledem wäre passiert, wenn es nicht zwei weitere, vor allem aber zwei sehr wichtige Menschen gegeben hätte: Jerzy Jakubowski und Rudolf Klein. Sie begannen die ganze Geschichte, weil sie es wagten, von jenseits des „Eisernen Vorhangs“ hierher zu kommen und uns mit systemischem Denken anzustecken (obwohl das in der Ära von COVID-19 vielleicht nicht die glücklichste Metapher ist). Ihrem selbstlosen Engagement und ihrer Entschlossenheit ist es zu verdanken, dass unsere Gesellschaft entstehen konnte. Es war ihre Kraft, Energie und Unterstützung, die mich in den über 19 Jahren, in denen ich das ehrenvolle Amt des WTTS-Vorstandsvorsitzenden innehatte, begleitet hat.

Ich danke Euch allen und hoffe, dass ich bei den Emotionen, die mit einer so großen Veränderung für mich verbunden sind, niemanden ausgelassen habe. Wenn ja, tut mir das sehr leid, ebenso wie alle Versäumnisse bei der Ausübung meiner Pflichten im WTTS-Vorstand.

Jetzt ist es Zeit für eine neue Stabilität – für mich bedeutet das mehr Familie und Leidenschaft (einschließlich einer anhaltenden Liebesaffäre mit systemischen Ideen) und etwas weniger Verwaltung und Büroarbeit.

Dem neuen Vorstand: Marcelina Ptak als der Vorstandsvorsitzenden, Mateusz Wyderka als dem Schatzmeister und Robert Adamczyk als dem Schriftführer wünsche ich ein ebenso schönes und lehrreiches Abenteuer, wie ich es bei der Arbeit für WTTS erlebt habe.

Herzliche Grüße und ich hoffe auf viele weitere schöne systemische Begegnungen, Gespräche, Reflexionen, die für mich persönlich so wichtig sind.

Tomasz Basiński

Poznań / Kórnik, den 01.04.2021 (dieser Text ist kein Aprilscherz ☺)